בית אהרן — לר' אשר מסטאלין

סדר היום מבנו מרנא ורבנא הרב הקדוש וכו' מוה' ר' אשר זצוקללה"ה זי"ע

סדר היום תלוי בעבודה שבלב זו תפלה של אותו היום דבר יום ביומו ומדי שבת בשבתו. והדבר נידון בכלל ופרט. העבודה שבלב הוא הכלל. וסדר היום הוא הפרט. ויכול כ"א לידע ולהכיר מסדר היום שלו מה פעל בתפלתו באותו היום. כי כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט כי הכל הולך אחר העבודה שבלב:

עבודה שבלב בחכמה הוא המעלה ומנשא את האדם לפי שכלו וחכמתו בעבודת היום. וכדכתיב אשר נשא לב"ן אותנה בחכ"מה שהחכמה בלא לב אינו כלום:

עבודה שבלב בשמחה הוא עצה כוללת לכל דברי היום שאם העבודה שבלב מעורבת בעצבות ויגון ח"ו יצטרך אח"כ בסדר היום שלו לבקש עצות פרטיות על כל דבר בפני עצמו. וזהו עד אנה אשית עצ"ות בנפשי יג"ון בלב"בי. והשמחה בלב מגינה ומצלת בכלל:

עבודה שבלב ביראה הוא הפעולה הגדולה להרחיק התאוות בכל היום. והמשל למי שרוצה לגלגל ולהרחיק עץ כבד שאם ידחפנו באמצעו ירחיקנו בדחיפה קלה. משא"כ אם ידחפנו בקצהו הא' יכבד עליו מאוד להרחיק. ולא עוד אלא שבזה שמרחיק קצהו הא' יתקרב למולו קצהו השני והנמשל מובן שהלב הוא אמצעות כל האברים:

עבודה שבלב באהבה מאירה לאדם בכל עניני היום באור ישר. עשה האלקים את האדם ישר. ואפי' בענינים שכבר הורגל והושרש בהם. עבודה שבלב זו תפלה מאירה לו באור חוזר המאו"ר שבה מחזי"רו למוטב:

עבודה שבלב בענוה. מוליכה את האדם בכל דרכיו בדרך האמת. והגם לבו בהוראה אינו אלא שוטה. שבוודאי ההוראה אינה לאמיתתה של תורה. כי התורה נמשלה למים ואף שיוצאין ממקור נאמן כשהולכין אח"כ דרך רפש וטיט בוודאי שהמים יהיו מעורבים ועכורים והענוה מטהרת ומתקנת כל המדות כידוע:

ולכן כל סדר היום תלוי בעבודה שבלב. ואין בכלל אלא מה שבפרט. ואל יפול לב האדם בעבודה שבלב זו תפלה ולא יבלבל א"ע בחשבון סדר היום שעבר שדבר זה נידון בפרט תחלה והדר כלל ונעשה כלל מוסיף על הפרט. ואהני פרטא בשברון לב לאלומי כללא דבתריה. והמשל להולך בדרך ולמפרש בים שבעת נסיעתו מזרז א"ע הלוך ונסוע ואינו משגיח בעת נסיעתו בכלי הנסיעה אך בעת בואו למלון מתקן כל כלי נסיעתו שיהיו טובים וזה רמוז במשנה קלפה של חשבונות היתה תלויה חוץ לירושלים:

עבודה שבלב הרצויה הוא כפי המקום והזמן. ואף שזמן התפלה קבוע מדברי חז"ל ומסור לכל עכ"ז יש זמן בתוך זמן המסור ללב וכמבואר בתרגום יהונתן בקהלת בפסוק שומר מצוה וגו' ועת ומשפט ידע לב חכם. ותרגומו ועידן צלותא ודין לקשוט אשתמודע בל"ב חכימיא:

ועיקר עבודה שבלב הכוללת הכל הוא ע"י התקשרות לצדיקי הדור באמונה פשוטה בלי שום מופת. כי אם האמונה אינה אלא ע"י שרואה בעי"ן איזה מופת. יש בזה בחי' שביר"ה ונפיל"ה וצריך תיקו"ן. והמ"י:

ההתקשרות לצדיקים פועל מאוד שלא לטעות בחשבון הנפש. וכל ההולך ד' אמות באהלי צדיקים בהתקשרות אמיתי יש בזה בחינת מאמר חז"ל. כל ההולך ד' אמות בא"י מכפרים לו כו':

מדת הליצנות הוא ההיפוך הגמור מחסידות. שהליצנות נקלט יותר בלב ודוחה כו'. והמשל לשופך מים בשמן שהמים נכנסין בכלי והשמן צף ויוצא לחוץ:

לעיין ברוב פעמים בספר שערי אורה ובספרי מהר"ל מפראג זיע"א:

סליק סדה"י מרבה"ק זי"ע ועכי"א